

KURIER Wileński

CZWARTEK, 16 KWIETNIA 1992 R.
Nr 74 (11843)

Czeki i weksle?

Zastosowanie czeków i weksli jest niezbędne — tak myśli wyraził w liście przewodniczący zarządu Litewskiego Banku W. Baldzisz, który przedstawił projekt ustawy o czekach i wekslach, a także projekt ustawy, dotyczący ich obrotu. Do omawiania projektu tego dokumentu deputowani przystąpią na początku maja br.

We środę uchwalano poszczególne artykuły ustawy o bankach komercyjnych. Omawiano też projekty ustaw o podatku gruntowym, o ewidencji buchalteryjnej.

Odkryto się pierwsze czytanie projektów ustaw, dotyczących karygodowania niektórych dok-

W PARLAMENCIE

REPUBLIKI

mentów z zakresu reformy rolnej. Zgłoszone zmiany dotyczą m.in. ustaw o przywracaniu praw własnościowych obywateli do zachowanych nieruchomości o reformie ziemi.

Inf. w.

B. Juodka—prezydentem Akademii Nauk

WILNO, 15 kwietnia (ELTA). Ośmiu profesorów Uniwersytetu Wileńskiego, akademik Benedikt Juodka zgłosił jeszcze jedno stanowisko — prezydenta Akademii Nauk Litwy. Jego kandydaturę w tajnym głosowaniu poparło ponad dwie trzecie uczęszczających w wyborach akademickich, członków korespondentów i członków ekspertów. Były prezydent Juras Pożela nie zgłosił swej kandydatury.

43-letni biochemik Benedikt Juodka jest znanym naukowcem, wielokrotnie zapraszany do

wygaszania prelekcji w wielu krajach świata. W swym przemówieniu wyborczym zaznaczył, że Akademia Nauk ma utrzymać ścisłą więź z Radą Naukową Litwy, powinna aktywnie pełnić obowiązki niezależnego eksperta i doradcy rządu.

Po dokonaniu zmian w strukturze Akademii Nauk zamiast trzech wiceprezydentów pozostało tylko jeden. W głosowaniu tajnym wybrano na to stanowisko akademika Eduardasa Wilkasa, sekretarzem naukowym został Algirdas Szleika.

Ze świata

SPOR JAPONII Z ROSJĄ TRWA

TOKIO, 15 kwietnia (Reuter — ELTA). Japonia liczy na to, że prezydent Rosji Borys Jeltsyn weźmie udział w spotkaniu na wyspach odległych w lipcu w Monako.

Minister Japonii Kłiti Mijamoto powiedział, że się zwróci do kanclerza szefów z prośbą o pomoc w rozstrzygnięciu wieloletniego sporu między Japonią a Rosją w sprawie wysp

japońskich. Wojska sowieckie okupowały je w roku 1945, a kilka rund negocjacji japońsko-rosyjskich w tej kwestii skończyło się niepowodzeniem.

Japonia jako jedna z grupy szesnastu nie zgodziła się podpisać układu pokojowego drugiej wojny światowej i odmówiła pomocy gospodarczej byłemu Związkowi Sowieckiemu, zanim nie zostaną zwrócone wszystkie zagarnięte w 1945 roku wyspy.

ZABÓJSTWO PRZEWODNICZĄCEGO RN GÓRNEGO KARABACHU

Niemal wszyscy z karabinu maszynowego zastrzelili 34-letniego przewodniczącego Rady Najwyższej Republiki Górnej Karabachu Artura Mkrtcziana. Zabił się to 14 kwietnia oko-

ło godziny 19 w jego mieszkaniu w Stepanakercie. Jak podała MSW Górnego Karabachu, rozpoczęto śledztwo i poszukuje się terrorystów.

ITAR—TASS—ELTA

KANDYDAT NA LIDERA

WILNO, 14 kwietnia (ITAR — ELTA). „Cieniony” środowiska polityczne odnośnie do kandydatury na lidera opozycyjnej partii „Współwzrost” po ogłoszeniu programu w powołanych wyborach do parlamentu Litwy kandydatem jest niezgadny.

Przemawiając dziś w Londynie na konferencji prasowej Guld oświadczył, że liczy na „doprowadzenie Partii Laburystów do zwycięstwa w kraju”.

Dziś rano minister finansów w „cienionym gabinecie” laburzystów John Smith również oświadczył, że się ubiega o to stanowisko.

Pobyt prezydenta Republiki Finlandii

15 kwietnia na Litwę z oficjalną roboczą wizytą przybył prezydent Republiki Finlandii Mauno Koivisto. Jest to pierwsza oficjalna wizyta męża stanu najwyższej rangi obcego państwa w Republice Litewskiej.

Na lotnisku Wileńskim dostojnego gościa oraz towarzyszące mu osoby przybyły z Helsinek powitali wiceprzewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Bronisława Kuznickas, minister spraw zagranicznych Algirdas Saudargas, nadzwyczajny i pełnomocny ambasador Republiki Finlandii na Litwie Taisto Veik Toivanen, inne osoby oficjalne.

Na lotnisku wywieszono flagi państwowe Republiki Finlandii i Republiki Litewskiej.

Po krótkim wypooczynku prezydent Republiki Finlandii spotkał się z przewodniczącym Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Wytautasem Landsbergiem. Sześć państw blisko godzinę rozmawiali we dwoje. Po zakończeniu rozmowy Mauno Koivisto i Wytautas Landsbergis oświadczyli dziennikarzom, że spotkanie było pożyteczne dla obu stron. Powiedzieli oni, że omówiono problemy regionu bałtyckiego, jak też sprawy współpracy politycznej, gospodarczej i kulturalnej Finlandii i Litwy.

W tym samym czasie oficjalne osoby, towarzyszące prezydentowi Republiki Finlandii spotkały się z członkami komisji spraw zagranicznych Rady Najwyższej Republiki Litewskiej. Spotkanie, na którym omówiono interesujące oba kraje problemy, prowadził dyrektor generalny ds. polityki zagranicznej Republiki Finlandii J. Blomberg oraz przewodniczący komisji spraw zagranicznych Rady Naj-

Podczas spotkania.

Fot. R. Gulga

wyzszej Republiki Litewskiej Widmantas Powilonis.

Na cześć prezydenta Republiki Finlandii w Pałacu dla gości wydano obiad. Przemówienia wygłosili Wytautas Landsbergis i Mauno Koivisto.

W obiedzie uczestniczyli wiceprzewodniczący Rady Najwyższej Bronisława Kuznickas, Kazimieras Motieka, Česlovas Stankiewiczus, sekretarz Rady Najwyższej Liudwikas Sabutis, minister spraw zagranicznych Algirdas Saudargas, przewodniczący komisji spraw zagranicznych Rady Najwyższej Widmantas Powilonis, inne osoby oficjalne.

Następnie prezydent Republiki Finlandii Mauno Koivisto spotkał się z premierem Republiki

Litewskiej Gediminasem Wagnoriusem.

Odkryło się spotkanie Mauno Koivisto z członkami Prezydium i liderami frakcji Rady Najwyższej Republiki Litewskiej.

Prezydent Republiki Finlandii przeprowadził konferencję prasową.

Mauno Koivisto zapoznał się z dziejami Wilna oraz zabytkami architektury.

Na cześć prezydenta Republiki Finlandii oraz przewodniczącego Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Ambasada Republiki Finlandii wydała przyjęcie.

Wczorzem prezydent Republiki Finlandii Mauno Koivisto i towarzyszące mu osoby oficjalne odlicili do Helsinek.

(ELTA)

Premier Litwy spotkał się z prezydentem Finlandii

O godz. 14 prezydent Republiki Finlandii Mauno Koivisto oraz towarzyszące mu osoby w gmachu rządu spotkali się z premierem Republiki Litewskiej Gediminasem Wagnoriusem. W spotkaniu uczestniczyli również wicepremierzy Algis Dabravolskas i Wytautas Pakalinskas, minister spraw zagranicznych Algirdas Saudargas, sekretarz rządu Kestutis Ceilinskas.

Witając wysokiego gościa Gediminas Wagnorius wyraził zadowolenie z możliwości wznowienia przyjacielskich kontaktów litewsko-fińskich i raz kontynuowania wzajemnie

pozytywnej współpracy. Premier serdecznie podziękował prezydentowi za pomoc Finlandii w zakładaniu funduszu inwestycyjnego — krajów bałtyckich, inicjatywę przełożenia autostrady „Via Baltica”, jak też poparcie na konferencji helsińskiej.

Prezydent i premier skomentowali, że w związku z niestabilną sytuacją w krajach Wspólnoty Niepodległych Państw, a przede wszystkim w Rosji, Finlandia i Litwa napotykała trudności gospodarcze. Premier i prezydent omówili sytuację gospodarczą w swych krajach.

wymienili poglądy na temat alternatywnych poczynań na rzecz jej ustabilizowania. Rozważano, co może dać integracja stron do przestrzeni gospodarczej Europy. Premier poinformował jednocześnie prezydenta o koordynacji działalności krajów bałtyckich w kwestiach współpracy gospodarczej oraz innych problemach wspólnej polityki.

W toku trwającego około godziny spotkania wymieniono również poglądy co do perspektywy współpracy krajów tego regionu europejskiego.

(ELTA)

SOS: Ziemia

Jerry SOBLES

Harcerze z Mościsk

Drużyna harcerska Mościskiej Szkoły Dziewięcioletniej powstała przed dwoma laty pod patronatem Hufca ZHP w Garwolinie (Polska). Harcerze pod opieką Haliny Strumskiej, nauczycielki naszej szkoły, ubiegłego lata byli na 5-dniowym obozie w przyjaźni w Garwolinie. Właśnie tam zostali przyjęci w poczet harcerzy. A dziś biorą czynny udział w życiu szkoły. M.in. uczestniczyli w konkursach recytatorskim i rysunkowym Rima Maskajewa, Renata Andrukianiec i in. Teraz czynnie szykują się do Świąt Wielkanocnych.

Krystyna SIERŻANTOWICZ,
uczennica klasy VIIa
Mościskiej Szkoły Dziewięcioletniej
Fot. Bronisława Kondratowicz

Szkoła na Lipówce

W pięknym, historycznie słynnym, ale dziś dość zaniedbanym zakątku Wilna — na Lipówce, mieści się Wileńska Szkoła Średnia nr 28. Wybudowana tuż przed II wojną światową, nosiła imię marszałka Polski Józefa Piłsudskiego. Po wojnie, niestety, otwarto tu szkołę rosyjską, chociaż sporo polskich dzieci uczęszczało do niej. Ale już od paru lat są tu też polskie klasy. Nauczycielki, panie Helena Klimowicz i Maria Narkun uczą tu dzieci po polsku. Wielką też opiekę mają dzieci ze strony pani Heleny Kuźmo oraz koła ZPL na Lipówce, na którego czele jest pan Jarosław Ziemiński. Więc jest też nadzieja, że te polskie klasy tu nieprzypadkowo się znalazły i nadal będą się rozszerzały.

By uczniowie o swej szkole możliwie najwięcej mogli się dowiedzieć, istnieje tu muzeum. Zresztą w muzeum są materiały nie tylko z historii szkoły, ale też całej dzielnicy. Nie brak starych książek, dokumentów, monet. Co i raz odbywają się w

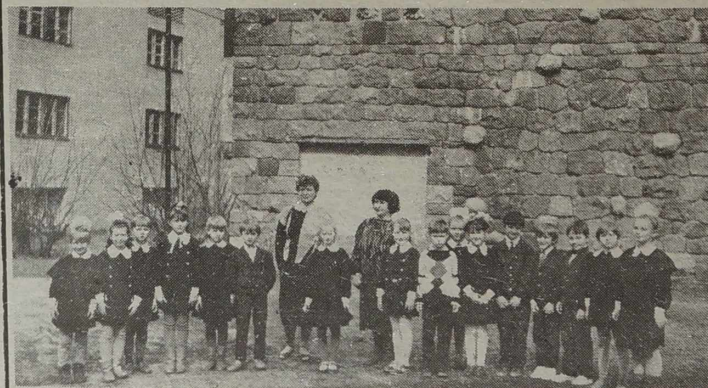

nim też wystawy. Ostatnio były to modele statków, którymi Krzysztof Kolumb wyruszał na poszukiwanie Ameryki. Muzeum oraz kąpiel krajoznawczych szkoły opiekuje się nauczycielka, pani Stefania Kuźmo.

Helena KLIMOWICZ

NA ZDJĘCIACH: polska klasa II wraz ze swą nauczycielką przy szkole (pusta nisza, to ślad po byłej tablicy szkolnej); pani Stefania Kuźmo wraz z dziećmi w muzeum szkolnym.

Fot. Bronisława Kondratowicz

NASZA GROMADA

DWUTYGODNIK DLA UCZNIÓW

Nasza szkolna gromada
O przyjaźni nie gada,
Ale za to w potrzebie
Każdy zrobi dla ciebie,
Co będzie mógł.

Wielkopostne rekolekcje

W dniach 29–31 marca odbyły się rekolekcje wielkopostne w parafii św. Rafała. Z tego powodu nasz proboszcz Edward Rydzikas, zaprosił Ojca Dariusza, który wygłosił piękne kazania i tłumaczył słowo Boże.

Każdy z obecnych w kościele mógł wszystko zrozumieć, o czym przemawiał Ojciec Dariusz, poczynając od staruszek a kończąc dziećmi i młodzieżą, której, niestety, było bardzo mało. Szczegółowo mówił, kościół trochę świecił pustką, chociaż były wiosenne ferie. Powracając do tych pięknych przemówień Ojca Dariusza, każdy człowiek, który słyszał te słowa, na pewno wzruszył się i odmienił. Ojciec Dariusz chciał, aby rekolekcje wielkopostne przyniosły owoc nawrócenia

chrześcijan, wszystkich wiaryzących i tych, którzy nie zaznali słodyczy i miłości Bożej. Na pewno tak będzie, gdyż czasu spędzonego w kościele nie można wytrzeć z pamięci. Wiele z nas zrobiło rachunek swego życia i coraz bardziej garnie się do Boga, który na pewno kocha nas wszystkich i cieszy się z nami.

Z głębi serca więc chcemy dziękować Ojcu Dariuszowi za głoszone słowo Boże i niech Bóg Wszechmogący błogosławi Go i dopomaga w pracy duszpasterskiej.

Maria GRELECKA,
Alicja RAGORZA,
Jolanta MISIEWICZ,
procesantki kościoła
św. Rafała

Fot. Zenon Mincewicz

ZIELONE PIÓRO

Kwiecień

Kwiecień — wiosny tchnienie,
Jej rozkwitu czas,
Już przylaszczy, jak marzenia,
Upiekszły las.
Szpaki czarne już z daleka
Powróciły znów.

Już piosenka się rozlega
Piosenka bez słów
I choć wiosna jest na dworze,
Słonko w niebie świeci,
Zima wrócić także może.
— Kwiecień-plecień przecie!

Kiedys, na Wielkanoc...

Mamy wielkie święto w domu
Bo Wielkanoc dzisiaj jest.
O tym wszystkim jest wiadomo,
O tym każdy dobrze wie.
Na podwórzu ładnie, czysto
A i w domu wszystko ładnie,
Posprzątane, oczywiście,
Jest u wszystkich, w całej wsi.

A na stole już pisanki
Leżą ładne, malowane.
I kraszanki, i skrobanki
Piękne niewypowiadanie.

Angelika PLECHANOWA,
ucz. klasy VIIa
Wileńskiej Szkoły
Średniej nr 3

Jubileusz naszego dyrektora

Wiemy, że nasz pan dyrektor już od wielu lat jest w naszej szkole. Pan Otton Zdano- wicz jest lubiany i szanowa- ny przez nas — uczniów oraz wszystkich pracowników szkoły dziesięcioletniej w Bujwidzkiej Szkole. My lubimy go za to, że zawsze możemy spojrzeć na niego ze swym problemami czy też prośbą o pomoc, wierzymy, że nas nie zawiedzie.

W końcu marca obchodziliśmy w szkole jubileusz naszego dyrektora — 50-lecie urodzin. Były pozdrowienia, prezenty i kwiaty. A dziś na łamach gazety chcemy ży-

czyć Panu Ottonowi Zdano- wiczowi wiele zdrowia, szczęścia i wszystkiego najlep- szego.

Lila LIPNIEWICZ,
uczennica klasy IXa
Bujwidzkiej Szkoły
Dziewięcioletniej
w rejonie wileńskim

Fot. Wojciech Klimaszewski

Pragną korespondować

Ela Sobleska, Litwa, m. Wilno 2022, ul. Medeiros 45—30, Mam 11 lat. Moje zainteresowania: nalepki i pocztówki.
Sławomir Ardzienaswili, Litwa, m. Wilno 2022, ul. Zeminos 47—37, Mam 11 lat. Moje zainteresowa- nia: sport, nalepki, komiksy,

książki.

Edward Łomowski, Litwa, m. Wilno 2022, ul. Zeminos 21—88, Mam 11 lat. Moje zainteresowa- nia: muzyka estradowa, sport, samochody, plakaty i nalepki.
Renata Wisniewska, Litwa, m. Wilno 2022, ul. Gabijos 15—8, Mam 11 lat. Moje zainteresowa- nia: nalepki.

Wielkanocne jajo

— Bonifacyyyy! Popatrz

— Kiedy śpię.

— To chociaż zerknij.

— A warto?

— Pewnie. Czegoś takiego

przez nie widziałeś!

— Ja już wszystko widzia-

łem. Ale niech ci będzie, Ot-

tonie jedno oko. Już!

— No i co, Bonifacy?

— Nic! Nasze miski ciągle

pełne!

— A reszta?

— Reszta mnie guzik ob-

chodzi. Jeść mi się chce. Nie

mam więc zamiaru patrzeć na

puszki misiek. Zamykam oko.

— Już! A ty wiesz co

stoi na stole!

— Pewno drabiniasty wóz...

— Nie żartuj! Na stole

stoi cała misa jaj!

— I co z tego?

— Pewnie do naszych kur

przychodzi kury sąsiadów. Każ-

de z nich zmięta Babcia jed-

no jajko...

— Tak wymyśliłaś. A co

na to kogut sąsiadów? Pia-

nie, sąsiedownia?

— Oj, przed! Zapomnia-

łem o kogutach. Strasznie o- ne czupurne. A najgorszy ten z kolorowym ogonem...

— Uhum. Wiem coś o tym. Raz jak mnie nie dźbił...eee, co ci będę opowiadał. Po- wiedz lepiej, co tam jeszcze na stole ciekawego...

— Są jakieś farby, misecz- ki, pedzelek...

— I jajka! Zaraz, zaraz Ależ tak! To przecież Wiel- kanoc. Koniec zimy i wspan- iale święta. A ja bym to wszystko przespał. Dostę te- go! Otwieram oczy, wstaję i...

— Zanim to zrobisz, po- wiedz szybko, co to jest Wielkanoc?

— Ech, Filemonie! Tego się nie da tak łatwo powie- dzieć. Wielkanoc to... pęta białej kiełbasy, szynka z chrzanem, jajka na twardo, polewica różowa jak wschód słońca...

— A po co do tego farby?

— Właśnie do jajek. Babcia pomaluje jajka, białym obrusem przykryje stół, wszystko na nim ustawi. A my? My będziemy jeść, jeść, je...

— Właśnie, właśnie! A w kratkę — kraciatka. A w kwiatki...

— A myszy?

— Myszy też będą jeść, a- le tylko to, co im ze stołu spadnie. Same okruszki!

— Bonifacy, ale ja ciągle nie wiem, dlaczego się te ja- jka maluje?

— Hm! Chyba z radości. Idzie wiosna, ciepło się robi. Pąki pękają na drzewach, legna się kurczą. Sama radość. Zaczyna się nowe ży- cie. A dla nas jedzenie, je- dzenie...

— Najadłem się od same- go słuchania. Powiedz lepiej, jak Babcia te jajka maluje?

— Różnie. We wzorki, łat- ki, kratki, kwiatki...

— Oj, niedobrze! A co bę- dzie, jeśli z takich jajek wy- legną się kurczaki w łatki, kwiatki i kratki...

— Nie martw się, gupta- sie. Przecież maluje się tylko skorupki. Chciałbyś gdyby tak się stało, miały kogut do kury pretensje! Raz nawet mój, Bonifacy, chciał hul- tać w ogon... Hm, co to ja mówię!

— Chciałeś pewnie powie- dzieć, że taka kura w łatki nazywałaby się łaciątka...

— Właśnie, właśnie! A w kratkę — kraciatka. A w kwiatki...

— Kwiaćciatka!

— Zdolny jesteś, Filemo- nie. A kogut polamałby so- bie język. Łaciątka, kwiaćci- atka, kraciątka... cha, cha, cha!

— Bonifacy, a gdybym tak ja się pomalował?

— Eee... to już znacznie mniej śmieszne. Co powie- działabyś myszy?

— Może pomyliłbyś mnie z jakimś...

— Może. Ale nie na długo. Wielkanoc?

— Bo w Wielkanoc jest śmigus-dyngus. Taki zwyczaj. Wtedy każdy każdego wodą polewa. Wylałby na ciebie Dziadek wiadro zimnej wody i znów byłbyś kotem. Mok- rym kotem...

— Całe wiadro, mówisz?

— Oj, mówię, Filemonie! Cały czas kiskłi graja mi wielkanocnego marsza. Dla- tego ciągle powtarzam: Wiel- kanoc powinna trwać do Wi- gili, a Wigilia do Wielkano- cy. Co to byłoby za życie. Co za tułusta lata. I pomyśl, nie musiałbyś sobie wcale tymi wstrętnymi myszami głów zwracać.

Napisali

Sławomir GRABOWSKI,

Marek NEJMAN

cznego śniadania. Odbywało się taczanie jaj, śpiewano „Alleluja”. Cały dzień mia- łać wesóło i uroczysto. Wie- czorem zbierała się grupka ludzi, najczęściej młodzieży i chodzila po wsi. Pukano do drzwi i pytano:

— Czy można ten dom roz- weselić?

Gospodyni gościnnie ot- wierała drzwi, dawała ma- lowane jajka i wszyscy śpie- wali „Alleluja”. W ten wie- czór nie wolno było urządać zabaw, które były w każdą inną sobotę i niedziele.

Wszystko odbywało się ba- rzo uroczysto i wesoło. Chce też przedstawić dwie legendy na temat wycieczek ma- lowania jaj, wż. czasopis- ma „Gromada” — Rolnik Pol- ski.

Jedna z legend głosi, że Matka Boska, chcąc ratować swego syna od śmierci, posła- ła do domu Piłata i podarowa- ła go dzieciom do zaba- wy malowane jajka. Na te pamiątkę, co roku na Wiel-

kanoc obdarowywano kolo- rowymi jajkami dzieci — własne, cudze, a przede wszy- stkim chrześniaków.

Druga legenda głosi, że gdy prowadzono Jezusa na śmierć, ubogi wieśniak nio- sący w koszu jajka do miast- ta, postawił je i pomógł dźwigać krzyż Chrystusowi. Gdy powrócił i spojrzał do kosza, to zobaczył, że jajka przemieniły się w kraszanki i pisanek.

I jeszcze trochę ciekawos- tek o malowanych jajkach.

„Ubarwione na jeden ko- lor nazywają się malowanka- mi lub kraszankami. Jeśli na jajku już uprzednio zabarwo- nym wyskrobimy za pomo- cą ostrego narzędzia deseń, nazywane są skrobanką lub rysowanek, natomiast jeśli ja- jko poruszymy woskiem, a następnie ugotujemy w bar- wnikach, nazywa się je pi- sanką”.

Angelika PLECHANOWA, ucz. VIII klasy Wileńskiej Szkoły Średniej nr 5

Pierwsze międzynarodowe targi w Chinach

PEKIN, W dniach 26—31 paź- dziernika 1993 r. w Pekinie od- będzie się pierwsze międzyna- rodowe targi naukowo — technic- zne w Chinach. Organizatorzy impre- zy spodziewają się, iż stanie się to doskonałą okazją do zacie- szenia kontaktów Chin z inny- mi państwami w sferze nauki i techniki, jak też do dokonania kontaktów nauki i techniki z gospodarką kraju.

Najwięcej uwagi na targach poświęci się ochronie środowis- ka, energetyce, łączności, produk- cji obrabiarek i środków trans- portu.

**Gielda K.W.
informuje**

W kwietniu odbędzie się pierwszy etap rozpisania sub- skrypcji (akcji) w gospodar- stwach rejonu trockiego.

Gospodarstwo „Pastewis” wyprowadza akcje następu- jących obiektów:

1. Produkcyjno — techni- czny kompleks „Mustenal” (hodowla świń). Adres: Wiesz Mustenal. Rozpisanie akcji odbędzie się w kancelarii go- spodarstwa w dniach od 17 do 23 kwietnia. Cena 1 akcji 1 tys. rubli.

2. Produkcyjno — Techno- logiczny Kompleks „Pastew- wis” (produkcja mleka i mię- sa). Adres: Wiesz Pastewis, kancelaria gospodarstwa, od 17 do 23 kwietnia. Cena 1 akcji 1 tys. rubli.

3. Produkcyjno — Techno- logiczny Kompleks Hodowli Owiec „Tolalikal” (produk- cja mięsa i wełny). Adres: Wiesz Tolalikal, kancelaria gospodarstwa. Rozpisanie ak- cji w dniach 17—23 kwiet- nia.

4. 17 i 23 kwietnia „Pastew- wis” rozpisanie się także akcje kompleksu energetycz- nego, weterynaryjnego, re- montowo — budowlanego.

Gospodarstwo „Czitalnii” w gminie „Ankizdarwaris” 17—21 kwietnia sprzedaje ak- cje produkcyjno-techno- logicznego kompleksu „Mika- lawa”, „Dobias”, „Rugys”. Wszystkie te obiekty będą świadczyły usługi dla ludno- ści.

17—20 kwietnia rozpisanie u siebie akcje kompleksu „Bitynas” (produkcja miodu).

W gospodarstwach „Nerts” i „Auseniskes” od 17 do 23 kwietnia odbędzie się dru- gi etap rozpisywania akcji.

We wsi Kazokiskies sprze- daje się akcje kompleksu mleczno-mięsnego. Produk- cję mleka i mięsa oddaje w ręce prywatniarzy także kom- plex „Auseniskes” (wiesz Auseniskes), „Zebertonis” (wiesz Zebertonis) oraz „Pa- kalniskes” (wiesz Pakalniskes).

Wszelkich informacji u- dzieli w tej sprawie Rada Reformy Rolnej w Wiewisio, tel.: 5-45-83.

Cena każdej akcji we wszy- stkich tych przypadkach wy- nosi 1 tys. rubli. Podstawa- wym warunkiem nabycia ak- cji jest w ciągu najbliższych 5 lat zachowanie profilu da- nego gospodarstwa bądź pla- cówki.

Informacja własna

Dawne zwyczaje

Kiedyś wszystko było ina- czej. Chciałabym więc opi- szać jak obchodzono Wielka- noc. Wiem to z opowiadań mo- jego pradziada. Otóż ludzie zaczęli szynować się do Wielkanocy na kilka tygodni przed Wielkanocą. Szynowano pod- kazy, w domu robiono po- kazy, bo na Wielkanoc nie było czysto i ładnie.

W niedziele Palmowa ca- ła wiosna jechała do kościo- ła na świętowanie palm.

Czysto, wszyscy szli do kościoła. Wileńskiej, Obcho- dów. Droga Krzyżowa

W Wielki Piątek ludzie jechali do kościoła. Od- łączyli wszystkie kościoły, zanoszono o-

kami, wsuwano je w szpary pomiędzy belkami w suficie. Potem malowano jajka i wy- dmuszki. Do gotującej się huski od cebuli kładziono jaj- ka. Czasem upiekano je listkami poziomki lub krwa- wnika: na jajko kładziono listek, zawinięto do „szmatki” i wtedy kładziono do gotują- cej się huski od cebuli.

Wyduszki nawlekano na nitki i zawieszano na gał- żkach jednolini, pod sufitem. W domu ustawiano obrazy świętych. Pomiedzy obrazami stawiano palmy.

Wielkoceń szynowano po- trawy świąteczne, pieczywo.

W niedziele rano ludzie jechali do kościoła. Gospody- ni zostawała w domu, brata gałżek wierzyby, modliła się „święcą” gałżką bydy, by było zdrowe.

Gdy wszyscy wracali z ko- ściółka, zesiadano do święte-

go śniadania. Odbywało się taczanie jaj, śpiewano „Alleluja”. Cały dzień mia- łać wesóło i uroczysto. Wie- czorem zbierała się grupka ludzi, najczęściej młodzieży i chodzila po wsi. Pukano do drzwi i pytano:

— Czy można ten dom roz- weselić?

Gospodyni gościnnie ot- wierała drzwi, dawała ma- lowane jajka i wszyscy śpie- wali „Alleluja”. W ten wie- czór nie wolno było urządać zabaw, które były w każdą inną sobotę i niedziele.

Przyroda woła o pomoc

Dzisiaj reguła się stała, iż człowiek XX w. nie żyje w zgodzie z przyrodą i brak tej zgody jest zubożony zarówno dla przyrody, jak i człowieka. Antropogeniczne obciążenie środowiska naturalnego jest u nas 2,5-3 razy większe od tego, jakie jest niezbędne dla wytworzenia tej samej ilości produkcji narodowej przy nowoczesnej technologii. Niestety, pozostaje to w sferze naszych marzeń... Tymczasem posiadane przez nas i sąsiadów technologie rokrocznie zlewają do Zalewu Kurowskiego 2500 kg cynku, 125 kg manganu, 3500 kg miedzi, 730 kg chromu, 11700 kg niklu, 5 kg rtęci, 19000 kg detergentów i innych zanieczyszczeń. Niewiele może tu pomóc 821 oczyszczalni (w tym 764 biologicznych, 51 — mechanicznych, 16 — fizykochemicznych), z których 546 działa na terenie wiejskim. W ubiegłym roku z tego nie działało 49, a 177 tylko czasami oczyszczają ścieki. Trudno więc mówić o prawdziwym oczyszczaniu. Jak się wyraził, gószący pod koniec ubiegłego roku w naszej republice, wiceprezydent firmy USA „MALCOLM PIRNIE” Jonas Stankunas, „takich urządzeń oczyszczających, jak u was — na świecie nikt nie buduje. Wątpliwe, czy wkrótce mają one 25 lat”.

Czy więc mogą nasze oczyszczalnie? Ponieważ 93 proc. ich stanowią oczyszczalnie biologiczne, teoretycznie więc takie urządzenia zdolne są do zneutralizowania co najwyżej 90 proc. substancji organicznych, znajdujących się w ściekach gospodarczo-bytowych, i zaledwie 10-40 proc. zanieczyszczeń pochodzenia nieorganicznego.

Przez oczyszczalnie biologiczne „przeskakuje” około 60 proc. azotu, 70 — fosforu, 80 — potasu, praktycznie w całości sole mineralne i cie-

żkie metale toksyczne. Co też widzimy na przykładzie Zalewu Kurowskiego. 2/3 zanieczyszczeń w ogóle nie poddaje się oczyszczaniu biologicznemu. Ażeby więc uniekszkodliwić w ten sposób oczyszczone ścieki, należy co najmniej 10-krotnie rozcieńczyć je czystą wodą rzeczną. Jeśli porównać ogólną ilość wód ściekowych z wydajnością naszych rzek, jasnym się staje, że praktycznie jest to niemożliwe. Dzisiaj więc takie fakty, że około 70 proc. ludności wiejskiej naszej republiki do celów spożywczych używa wody ze studni gruntowych, których zanieczyszczenie azotanami przekracza wszelkie normy. Około 80 proc. studni jest zanieczyszczonych związkami azotu i substancjami organicznymi. Z tysiąca niemożliwie umiera 107. A ponadto są różne zwyrodnienia. Skuteczniejsze rozstrzygnięcie problemów ekologicznych wymaga co najmniej 3-4-krotnego zwiększenia środków na te cele. Jeśli kraje o postępowej gospodarce na potrzeby ekologiczne asygnują rocznie około 5 proc. ogólnego dochodu narodowego, to Litwa na ten cel może przeznaczyć zaledwie 0,5 proc. (Rosja 1,3 proc.). Odpowiedzialni urzędnicy państwowi nie powinni też zapominać historycznej prawdy, co dała krajowi zwanemu ZSRR „oświeceni” współpraca z Armandem Hamerem, pobożnie głoszona przez Lenina. Specjaliści pamiętają jako to zafasowane pod względem ekologicznym, technologie wprowadzone do kraju. W rozstrzygnięciu problemów ekologicznych zasada „jak najtaniej” bardzo szybko, niczym bumerang, obraca się przeciwko człowiekowi. Dzisiaj widnimy to na wynikach działalności gospodarce.

Wcielanie zasad gospodarki rynkowej zahacza też o

sferę ekologii. I nie tylko w sensie pozytywnym. Przede wszystkim ustawy o przywróceniu praw majątkowych na nieruchomości, w tym również ziemi, mają też charakter zabórczy. Powstaje realne zagrożenie jednolitej polityki ekologicznej, ignorancja w użytkowaniu i ochronie przyrody, niezgodność granic administracyjnych i ekosystemowych.

Po wtóre, w warunkach rynkowych mogą się znaleźć w trudnej sytuacji regiony w większym stopniu zurbanizowane. Właśnie dla nich charakterystyczna jest zhipertrofizowana koncentracja produkcji z wielkim ciężarem właściwym wojskowej produkcji przemysłowej i przemysłu ciężkiego.

Po trzecie, stosunki rynkowe, związane ze zmianami strukturalnymi w sferze własności, tworzą nowe przesłanki socjalno-ekonomiczne na bazie dużych miast. Nie wolno ignorować tego, iż te nowe przesłanki nie stwarzają warunków dla działania subiektywnych gospodarczych i uzyskania dochodu rynkowego kosztem przyrody przy brutalnej jej eksploatacji. Ponieważ ilości zanieczyszczeń w dużych miastach praktycznie zawsze przekraczają zasoby ekologiczne otaczającego je terytorium (samoistne oczyszczanie i regeneracje), to odpowiedni system „duże miasto” — region staje się niebilansowany w aspekcie ekologicznym. Ten brak zbilansowania staje się jeszcze bardziej widoczny, jeśli się weźmie pod uwagę skażenie terenu w związku z rolnictwem, transportem i działalnością rekreacyjną.

Ekologiczna stabilność litewskiej gospodarki nie jest możliwa bez wcielenia w życie odpowiedniej strategii ekologicznej — gospodarce. Autor tych słów wwrótna trzy podstawowe strategię.

Pierwsza zorientowana jest na utrzymanie normy poziomu zanieczyszczenia w ramach określonego ekosystemu o minimalnie możliwych na ten cel środkach.

Druga strategia obejmuje „dozwolony” stopień zanieczyszczenia przy stosunkowo niedużych wydatkach.

Trzeci — „czarny scenariusz” cechuje wyższy od „dozwolonego” stopień zanieczyszczenia, uwarunkowany dodatkową emisją zanieczyszczeń proporcjonalnie do wzrostu ilości produkcji przemysłowej i rolniczej oraz liczby mieszkańców.

Ekologizacja struktur ekonomicznych, zmniejszanie ciężaru właściwego zanieczyszczających struktur produkcyjnych, jak też ustalanie ekologicznie uzasadnionego tempa rozwoju gospodarczego powinno się stać priorytetowymi celami zarządzania państwowego. Czynniki ekologiczne wymagają równomiernego rozmieszczenia sił produkcyjnych na terytorium republiki, ponieważ straty z powodu zanieczyszczenia środowiska są ściśle związane ze stopniem zanieczyszczenia, wzrastającym wraz z koncentracją produkcji.

Czynniki socjalny i surowcowy nadal będą warunkowały nierównomierne rozmieszczenie terytorialne produkcji, w wyniku czego nierównomierny będzie też poziom terytorialny jakości środowiska, co musi być kompensowane specjalnymi wydatkami dla ludności, zamieszkałej na terenach mocno skażonych. Stworzenie mechanizmu ekonomicznego wypłat kompensacyjnych jest najsukcesyjniejszą środkami rozstrzygnięcia problemów socjalno-politycznych, związanych z rozlokowaniem przemysłu, skażającym otoczenie.

Przy braku środków na cele ekologiczne szczególnego znaczenia nabiera wybór skuteczniejszych środków ochrony przyrody, który ma się opierać na następujących zasadach:

1. Analiza techniczno-ekonomiczna, ekologiczna i socjalna z uwzględnieniem kosztów środków ochrony przyrody.

2. Orientacja środków w zakresie ochrony środowiska na osiągnięcie pożądanych wyników.

3. Przydatność środków w zakresie ochrony środowiska środków w zakresie rolnictwa, na którym ma być wdrożone.

4. Różne warianty wdrożenia środków ochrony środowiska uzależnione od warunków ekologicznych, gospodarczych i skutków socjalnych.

5. Wybór zalecanych przedsięwzięć do realizacji środków ochrony środowiska z przestrzeganiem zasad optymalizacji ekologicznej i ekonomicznej.

Ekologiczną efektywność środków ochrony środowiska ocenia się zmniejszeniem absolutnej wielkości subsydiów zanieczyszczających z uwzględnieniem ich toksyczności. Efektywność gospodarczą można ocenić sumą uzyskanych strat po odjęciu kosztów, wykorzystanych na ich wdrożenie.

W istniejącym dziś systemie gospodarczym z reguły ignorowane są sprawy ekologii i ochrony środowiska. Na wszystkich szczeblach zarządzania notuje się nieumiarowane windowanie, manipulowanie wskaźnikami planowymi i gospodarczymi oraz normatywnymi spekulacje poszukiwaniem warem, niestabilność gospodarczą itp. Pokładanie nadziei na to, że włączenie zasobów naturalnych i ochrony środowiska do mechanizmu gospodarczego przedsiębiorstwa (takie jest zdanie Departamentu Ochrony Środowiska, rozstrzygnięcie problemu racjonalnego użytkowania i ochrony przyrody w orientacji gospodarki narodowej na mechanizm rynkowy, w tym im przekonaniu, po raz kolejny może sprawić nam kłopot.

Antanas PETRAUSKAS
kandydat nauk ekonomicznych

Postawili na produkcję

Zamknięta spółka akcyjna „Sawas” została zarejestrowana w listopadzie roku ubiegłego. W tak krótkim terminie potrafiła stanąć mocno na nogach. Do sukcesu przyczynił się udany wybór profilu przedsiębiorstwa. Tu się stało robiło nie na komercję, lecz na produkcję. Początkowo montowano urządzenia domofonów w domach komunalnych Wilna. Na-

stępnie opanowano wytwarzanie witraży i ceramiki.

Wybór takiego kierunku nie był przypadkowy, bowiem uruchomienie produkcji nie wymagało dużego kapitału początkowego, a popyt na taką produkcję zapowiadał się duży.

Zaczynali od zera. Wiele sił i energii zabralo poszukiwanie pomieszczeń produkcyjnych i ma-

teriałów, zakup i montowanie urządzeń. Działalność „Sawas” nadal instaluje w Wilnie domofony i pomyślnie radzi sobie z konkurencją. Wszędzie ma zamówienia na miesiąc do przodu, gdyż firma ta montuje domofony „Wizit”, które na razie są trwałsze i tańsze od kowieńskich urządzeń „Aras”. Poza tym, ZSA zawiera z mieszkańcami umowy na obsługę techniczną za instalowanych aparatów.

Witrażowe panele z wizerunkami Starów, medale heraldyczne, lampy stolowe i inna produkcja firmy można spotkać w galeriach i sklepach wileńskich handlowych dziełami sztuki użytkowej. Przyjmują one również zamówienia indywidualne na oryginalny, niepowtarzalny wyrób. Ceny, oczywiście, zależą od pracochłonności i precyzji wyrobu. Medal heraldyczny kosztuje do 1,5 tys. rubli, panele — 4 tys. za m². Spółka proponuje również naczynia ceramiczne, które są znacznie tańsze. Pierwsze wyroby oddział ceramiki wyprodukował w przedmiejscu jarmarku Kazimierza w br. Kubki, talerze, kolorowe dzwonczki miały włączyć na jarmarku. Takie początki budzą nadzieję i dyrektor przedsiębiorstwa Albertas Maczekus uważa, że ZSA

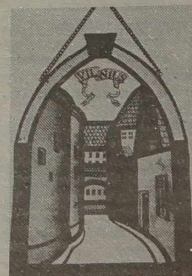

„Sawas” będzie się wiodło coraz lepiej.

N. KOWALSKI

NA ZDJĘCIACH: produkcja przedsiębiorstwa w oddziale ceramiki.

Fot. W. Zamostnow

KTO SIĘ URODZIŁ
16 KWIETNIA

Mają zadatki na wielkich ludzi i widoczne talenty przywódcze. Już w wieku dziecięcym dominowali w swoim otoczeniu. Ułatwia im to wielką pewność siebie. Cechuje ich duża odpowiedzialność za to, co robią. Są bardzo postępowi, skłonni burzyć stare struktury.

W tym dniu rodzą się też osoby o dużej moralności, jednak nie mogące utrzymać się arogancji i wybuchowości. W prowadzonych przedsięwzięciach brak im wytrwałości.

APTECZKOWY SKARBIEC

WYPRÓBOWANY SRODEK NA ROZPUSZCZENIE KAMIENI W WĄTROBE, NERKACH I WORECZKU ŻOŁCIOWYM

1. Zaleca się pić sok buraczany w ciągu dłuższego czasu, przy czym kamienie mają się rozpuszczać stopniowo i względnie bezboleśnie.

2. Weźmy kilka buraczków, oczyścimy, umyjemy i ugotujemy. Następnie gotować wywar dopóty, aż stanie się on prawie tak gęsty jak syrop. Pić po trzy czwarte szklanki kilka razy dziennie. Znacząco twierdzą, że kamienie w woreczku żółciowym rozpuszczają się stosunkowo prędko.

3. Niektórzy rosyjscy znachory zalecają swoim pacjentom, aby w celu rozpuszczenia kamieni w woreczku żółciowym i nerkach pić skrzyp, zaparząc go jako herbatę, jednakże środek ten jest uważany za zbyt słaby i mało skuteczny.

INWESTYCYJNA SPÓŁKA AKCYJNA

„ZELWA”

rozpowszechnia akcje za czeki inwestycyjne oraz inne jednorazowe wypłaty w celu założenia prywatyzowanych przedsiębiorstw produkcyjnych materiałów budowlanych, przedsiębiorstw budowlanych, produkcji i magazynowania produktów rolnych, obsługi rolnictwa, handlowych i usługowych.

Akcjonariuszom udziela się prawa pierwszeństwa zakupu produkcji tych przedsiębiorstw oraz zatrudnienia w prywatyzowanych przedsiębiorstwach.

Część materiałów budowlanych można sprzedać już w trzecim kwartale br. według cen niższych niż giełdowe.

W związku z indeksacją środków inwestycyjnych osoby, które podpisały akcje 30 kwietnia br., nie poniosą strat.

Informacja telefoniczna: 73-18-56, 64-81-36, 77-21-58, 73-38-10, 73-57-13, 46-31-80, 23-46-25, 45-05-88, 74-71-05.

Potrzebne są osoby do rozpowszechniania akcji.

Informacje telefoniczne: 35-17-85, 35-19-15.

Ekrany

HELIOS — 1 sala — „Czarny kot” (USA, horror) — o 10.30, 12.20, 14.20, 16.20, 18.20, 20.20. II sala — Wideo „Sam w domu” — o 11, 13, 15, 19.10. „Młotek nie owieść” (USA, dla dorosłych) — o 17, 21.

PERGAL — Igor Talkow w filmie „Poza ostatnią granicą” — o 12, 14, 16, 18, 20.

WILNIUS — „Dossier na Rache” (USA, dla dorosłych) — o 12, 16.15, 20.30. „Kobieta w płomieniu” (USA, Niemcy, dla dorosłych) — o 14, 18.15.

LAZDYNIAI — „Młoda czarownica” (USA, komedia) — o 14, 18. „Kwadran po amerykańsku”

(USA, komedia) — o 16, 20, 21, 19.15 — o 12, 16, 20.

PLANETA — 1 sala — „Po prostu czasy” (Anglia) — o 11, 12.50, 14.30, 16.40, 18.40, 20.40. — 11, 12.50, 14.40, 16.40. „I tam są piaszczyste brzozy” — 18, 19.15 — o 18.40, 20.40. II sala — „Tymczasem bez stosownej nazwy” (Jugosławia) — o 11.40, 13.50, „Wielki” (USA) — o 13.20, 15.10, 17, 20.30.

DRAUGYSTIE — „Jakkolwiek jest” (USA) — o 14.30, 16.30, 20.30, „Finałowy allans” (USA) — o 18.30.

AUSZRA — „Wyrok” (2 serie, Indie) — o 10.30, 13.30, 17.30, 20.30.

AIDAS — „Siła miłości” (Indie) — o 17 „Brunetka za trzy dzieci” (Kolejka) (Rosja, komedia) — o 19.40.

TEWYNE — wideosala — „Pehy kontakt” — o 12, „Przybył z innej planety w cudzym ciele” — o 14, „Harley Davidson i kowboi” „Marlboro” — o 16, „Złudzenie zabójstwa” — o 18, „Począł mnie, morderco” (dla dorosłych) — o 20.

WIDEOSALA (Fabianiski, S. Stawieckiego 24, tel. 35-33-93): „Głucha sprawa” — o 14; „W lodówce” — o 16; „Młodociany szpieg” (komedia) — o 18; „Okno do sypialni-2” — o 20, 18, 19.15 — Filmy animowane dla dzieci — o 12.

Za kwateronka, 19.00 — Czwarte Gubernburg — prod. niem. 19.45 — Telewizja wideo, 20.15 Dobrych wieści — serial prod. franc. 22.10 — Droga Kiermasz — transmisja z Rzymu — 22.15 — Piosenki pasyjne, 23.40 — Właściwość wieczorna, 24.00 — Pasyjne, 0.10 — Film fab. prod. franc.

Moskwa

5.00 — Poranek, 7.30 — Program audycji, 7.35 — Film anim. 8.00 — „do lat 16 i młodszych”, 8.40 — Film fab. 10.15 — W kapoelsku (Polska), 10.40 — Kiermasz książek, 11.00 — Film fab. 11.20 — Klub podziemia, 12.10 — Film dok. 12.30 — Koncert, 13.15 — Noty, 13.40 — Brydż, 13.45 — Biznes, 14.00 — Dziennik, 14.20 — Program audycji, 14.25 — Film fab. 14.30 — Niespokojna niedziela, 15.00 — Dziennik, 17.20 — Program audycji, 17.25 — Człowiek i prawo, 18.15 — Kreskówka, 18.40 — Film fab. dla dzieci, 19.40 — „Lennberg”, odc. 3, 19.45 — WID, Pole cudów, 19.45 — Kreskówka, 20.00 — Dziennik, 20.35 — Program audycji, 20.40 — WID, Podczas przerwy, 21.00 — Dziennik, 0.15 — Film fab. „Fotograf”.

PIĄTEK, 17 KWIETNIA

LTV-1

7.45 — Dzień dobry, 8.10 — Wiadomości ze świata, 8.25 — Pod własnym dachem, 9.25 — Kłajpedzki kraj, 10.25 — Audycja publicystyczna, 10.30 — Dziennik, Polskie studio, Wiedeń, 18.50 — Audycja dla dzieci, 19.15 — Pamięć, 19.40 — Koncert, 19.50 — Nasz elementarz, 19.55 — Dobranocna, 20.25 — Reklama, 20.30 — Studio NN, 21.15 — Film fab. „Monopol”, 22.10 — Droga krzyżowa, Transmisja z Rzymu.

Warszawa

11.00 — „Dziękuję Gubernburg” (7) — serial prod. niemieckiej, 11.40 — Szkoła dla rodziców, 12.10 — 50-lecie Teatr Rapsoedycznego w Krakowie, 12.40 — Moja modlitwa, 13.00 — Wiadomości, 13.10 — „Powrót do domu” — film dok. 13.30 — Ostatnie dni Jezusa, 13.55 — „Ocalić ziemie” — film dok. 14.40 — „Zachęcie piątego słoneczka” — poemat filmowy, 15.35 — Film dok. 16.05 — Rodzina rodzinie, 16.35 — Uniwersytet nauczyński, 16.50 — O poezji z. Nina Andrycz, 17.05 — Wideoskoła, 17.10 — Program dnia, 17.15 — Telefele, 18.15 — Teleexpress, 18.35 — Laboratorium, 18.55 —

TV Rosji

7.00 — Wiedeń, 7.20 — Czwarte Gubernburg — prod. niem. 7.45 — W tym czasie, 9.40 — Studio „taberne”, 10.20 — Wyścigi konne, 11.35 — Wyścigi konne, 11.50 — Film fab. „Santa Barbara”, 12.40 — Kłajpedzki kraj, 13.00 — Właściwość wieczorna, 13.45 — Kłajpedzki kraj, 14.00 — Kłajpedzki kraj, 14.20 — Kłajpedzki kraj, 14.40 — Kłajpedzki kraj, 14.55 — Pierwsza rundka, 15.00 — W tym czasie, 16.15 — Właściwość wieczorna, 16.30 — Właściwość wieczorna, 16.45 — Właściwość wieczorna, 16.55 — Właściwość wieczorna, 17.00 — Koncert, 17.20 — Koncert, 17.55 — Zjednoczone, 18.10 — Tak i byśmy, 18.35 — Reklama, 19.00 — Wiedeń, 19.00 — Co dzień święto, 19.30 — Kluczek Programu historyczno-antycznego, 19.45 — Film fab. „Młotek nie owieść”, odc. 1, 21.55 — Reklama, 22.00 — Wiedeń, 22.00 — Właściwość wieczorna, 22.20 — Złota troja, 23.05 — Mistrzowie, 23.15 — Gadu, gadu.

Kalendarium

* Czwartek (16.IV) jest dniem 1992 r. Do końca roku 259 dni.
* Znak Zodiaku — Baran.
* Imieniny: Kseni, Cecylia, Bernadetta.
* Wschód Słońca — 6.15, zachód — 20.25, Długość dnia — 13 godz. 10 min.

Pogoda

Litewska Szkoła Hydrometeorologiczna przewiduje na 16 kwietnia zachmurzenie zmienne, lokalne opady, motywy białe, wiatr południowy, pochmurno zachodni, umiarkowany, temperatura 13—15 stopni ciepła.

17 kwietnia opady, temperatura w nocy 0—5, w dzień 4—9 stopni ciepła. 18 kwietnia krótkotrwałe opady, temperatura w nocy około 0 stopni, w dzień 7—12 stopni ciepła.

KUPIE

nielowy samochód WAZ, zamieniam na importowaną aparaturę telewideo.
Zwracać się: Wilno, 45-59-53, 45-24-83.

JEŻELI MACIE PROBLEMY Z WYKORZYSTANIEM KONT INWESTYCYJNYCH I REALIZACJĄ JEDNORAZOWYCH WYPŁAT, TO MOŻE CIĘ ZWRACAĆ SIĘ: Wilno, tel. 35-54-09, Inwestycyjna spółka akcyjna „Inveka”.

Zapraszamy na wycieczki do Warszawy i Łodzi

Jeżeli życzą Państwo szybko, komfortowymi autokarami, wyposażonymi w wideotechnikę, udać się do Warszawy i Łodzi, prosimy zwracać się do firmy turystycznej „Erellis”.

Autokary „wyjeżdżają z Wilna do Warszawy codziennie, do Łodzi — we wtorki, czwartki i soboty. Bilety można nabyć codziennie oprócz niedziel, od 11.00 do 15.00 i od 18.00 do 20.00 w kinie „Pergale”, kasa nr 1, Wilno, Pamenkalnio 7/8, tel. 22-53-92.

Nasz adres: 2019, Wilno, al. Laiswos 60. Indeks 67218.
Cena 1 rb. (13 kop. akcyza).
W Poisce — 800 zł.
Zam. 1396
Nr rejestracji — 322.
Drukarnia przedsiębiorstwa „Spauda”.

TELEFONY: Redaktor — 42-79-01, zastępcy redaktora — 42-79-04, 42-79-48, sekretarz odpowiedzialny — 42-79-49.
Działy: państwa i samorządu terenowego — 42-78-63, ekonomiczny — 42-78-54, etyki, rodziny i prawa — 42-79-64, prawnik — 42-75-76, szkolnictwa i młodzieży — 42-79-73, 42-69-86, życia politycznego — 42-78-81, życia wsi — 42-79-68, 42-78-90, stołecznego oraz aktualności — 42-79-77, handlu, usług i komunikacji — 42-79-56, literatury i sztuki — 42-79-88, fioletonów i sportu — 42-90-63, listów — 42-69-65, komercyjny oraz organizacyjny — 42-72-70, fotokorespondenci — 42-90-81, tłumacze — 42-90-60, 42-72-71.

Redaktor Zbigniew BALCEWICZ

Usługi XERO oraz biuro ogłoszeń reklam — ul. Subocz 1 (700 pól) czynne od 9.00 do 17.00 w dniach pracy. Tel.: 62-66-04.

PILNE ogłoszenia są przyjmowane w redakcji, al. Laiswos 60, 12 piętra, p. k. nr 1212, tel. 42-69-63.

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rady Najwyższej i Rządu Republiki Litewskiej. Ukazuje się od 1 lipca 1993 r.